

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 3 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 3 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petarostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih nlicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Malo pojasnila h klicu: Na meje!

Statistika, ki je bila pred tedni ponatisnjena v »Slovenskem Narodu«, govori z vso svojo suho krutostjo žalostno resnico, da vedno bolj prodira v naše ozemlje tuji element in poplavlja naše meje. Četudi vse številke niso istinite, vendar se ne smemo slepiti in ne precenjevati onih faktorjev, ki govore nam v prilog; vsekakor pa je in ostane nepobitna resnica, ki se je povdarjala že v zgoraj mišljenem članku, da je naše najboljše in najzanesljivejše orožje zoper potujčevanje narodni ponos, narodna samozavest, iz katere še le vzkljuje razna pomožna odpora in bojna sredstva, kolikor jih sploh v naših razmerah vzmoremo.

Komur je do obstanka našega naroda, mora vsaj pripustiti, da se narodna zavest v najširših slojih ob mejah vzbudi in, kjer je vzbujena, stopnjuje do najvišje mere; vsaj pripustiti mora dalje, da se narodna zavest ohrani čista, neskaljena, brez vsake primesi, ki ji ni bistvena, ker le taka more biti duševna podstava materialnega obrambnega boja. In v tem oziru baš oni stan, ki ima na široke mase našega naroda še vedno največji vpliv, ne izpolnjuje svoje narodne dolžnosti. Prav je, da se duhovniki vdeležujejo narodnega boja, ali zunaj cerkve, v političnih, socialnih in zabavnih društvih morajo delati za narodnost in samo za narodnost, ker sicer mešajo različne pojme v duši ljudstva in le to ne more priti do jasnega narodnega zavedanja. Tudi tukaj velja: »Qui bene distinguit, bene docet«. Učaliti se mora narodno čuvstvo poslušalca, ki posluša duhovnika-govornika zunaj cerkve na kakšni slavnosti. Mučno je poslušati, kako se boji, izgovoriti besedo »narod«, »narodni« brez cerkvenega, verskega

spremljavanja; navadno je vedno na prvem mestu »vera«, potem šele ponižno sledi »narod«, oni, ki je bolj »radikalen«, pravi včasih za izpremembo »narodnost in vera« sama narodnost si upa zelo, zelo redkokrat na jezik. Hrvatski duhovniki n. pr. ne poznajo tega strogega dualizma. In to je naravno in prav! Saj obmejni duhovniki v cerkvi nikdar ne govorijo o narodu in o njegovih pravicah, ampak izključno o verskih zadevah. Vse na svojem mestu! Politični govori niso cerkvene propovedi, kakor leca ni govorniški oder na narodni slavnosti. Duhovniki bi imeli v obeh različnih sferah lepše uspehe, ako bi se delo po načelu delodelja lepo razdelilo: V cerkvi vera in samo vera, zunaj pa narodnost in samo narodnost. Seveda mora ta delitev veljati tudi za zunaj, ne samo za cerkev in leco. Ni verjetno, da bi pri tem vera ali narodnost kaj trpela, nasprotno, oba pojma bi bila na boljsem, narodno zavedanje pa bi brez dvoma pri tem bilo veliko krepkejšo in zanesljivejšo, kar vendar v cerkvi nikakor ni v kvar. Pametni in rodoljubni obmejni duhovniki bodo ta rodoljubni svet gotovo prav razumeli, kaj protiverskega baš našel v njem samo kak fanatik, kateremu pa itak ni namenjen. Kmet-ski poslušalci takega »dualističnega« govornika na kaki narodni slavnosti nikdar prav ne vedo, zakaj se jim je ogrevati, kaj jim je odklanjati, česa se ogibati.

Seveda je potem tudi vspeh takih prireditev temu zaročevanju hudiča z nemčurjem, nebes z zemljo primeren: Kolobocija pojmov! In to je silno kvarno za narodno stvar; ali je tudi za versko ali ni, v tem nam ne pristojna sodba; zdi se pa vendarle, da je tu nekaka profanacija. Naša teoretiška izvajanja potrjuje dejansko politično življenje. Na Štajerskem je n. pr. na-

rodna zavednost največja v celjskem okraju, kjer mlada in stara naša generacija ne pozna onega kvarnega dualizma in politice, kjer govoré govorniki na političnih shodih glasno in jasno samo o narodu in njegovih pravicah; najšibkejša pa je okrog Maribora in v Slovenskih goricah, kjer zlasti organizatorji mladinskih in dekliških družeb izvajajo ta pogubni dualizem zunaj cerkve do neokusnosti, na veliko škodo naše narodnosti. S tega našega načelnega stališča, katero se naj, prosimo, stvarno izpodbije, ako ni opravičeno, je obsojati organizacijo naše obmejne kmetске mladine, ki ima sedaj značaj cerkvenih bratovščin. Cerkevna bratovščina vendar ne more biti obenem politično, narodno orožje zoper renegate in Nemce, že zaradi tega ne, ker ima cerkev v značaj, cerkev pa je ustanovljena za vse narode. Ne, ne, gospodje! Če ljubite svoj narod, mu morate privoščiti in tudi sami ustvariti ostrejšo orožje v današnjem ostrem narodnem boju. Z igrami, kakor so »Sv. Neža«, »Lurška pastirica« in dr. se pač narodna zavest ne utrja. Propovedujte na lecah o svetnikih in njihovih čednostih, a v društvi, ki jih imenujete narodna, dajte mladini res narodne hrane iz življenja za življenje, ki je našemu narodu trdo in resno dovolj, ne pa sanjavo in zamaknjeno, kakor lurski pastirici. Da taka mladinska organizacija nima pomena za narodno probujo, za narodno zavedanje, o tem priča Velika Nedelja na Štajerskem, ki ima dve taki društvi; »Domovina« pa je nedavno poročala, da obiskuje iz tega kraja do 80 otrok šulferajnsko šolo v Ormožu, ki se je v par letih razširila v trirazrednico. Ta slučaj, ki pač ni samo slučaj, govori jasno dovolj, kako nesmiselno in pogubno je, prenašati kranjske Marijine kongregacije na narodno vroča tla ob meji in jih priporo-

čati in razširjati kot narodno organizacijo. Kajpada pripovedujemo vse to samo narodnim duhovnikom, ki nas naj razumejo še o pravem času, sicer bo nekoč naša povestnica drugače o tem govorila.

D. M.

Avstrijska delegacija.

Dunaj, 4. februarja. Nadaljevala se je razprava o okupacijskem kreditu. Državni finančni minister je v dolgem govoru odgovarjal na pritožbe in nasvete delegatov Biankinija, dr. Kramarja in dr. Sylvestra. Obljubil je, da se ne bodo sklepale nove pogodbe za sekanje gozdov, da se pomnoži gozdarsko osebje ter se dotedanje tarifne olajšave predložijo reviziji. Pritožbe del. Biankinija o pustošenju gozdov in o zapravljanju državnega premoženja je proglasil minister za neutemeljene. Del. dr. Kramarja je odgovarjal, da je že minister Kallay imel izdelane načrte za avtonomne okrožne zastope; tudi glede cerkvene avtonomije je vlada pripravljena, da dovoli isto tudi drugim veram v isti meri, kakor so jo dobili pravoslavni. Glede tiskovne svobode se baje ravna vlada po zahtevah časa in po željah prebivalstva. Bosansko časopisje se ne zatira. Vlada si baje tudi prizadeva, pridobiti domačine za službo v deželni upravi in izdaja v ta namen vsako leto 50 ustanov enakomerno med pristaje treh ver. Imed bosanskih deželnih uradnikov je 72% Avstrijcev in Ogrov ter 28% domačinov, skupno pa je 80% Slovanov. Vsak deželni uradnik mora biti zmožen deželnega jezika ali pa se mora zavezati, da sega priučil v enem letu. Ločitev justice od administracije se je v praksi že izvršila ter se izvrši tudi teoretično, v kolikor je za to sredstev. Kolonizacija je dovela v deželo 10.000 duš. Del. dr. Tollingerju je odgovarjal

minister na pritožbo o znani aferi škofa Stadlerja z mohamedanko Sivrić. Minister je rekel, da je njegovi vladi ideal verska svoboda. Po zaključnem govoru poročevalca se je okupacijski kredit sprejel.

Potem se je začela razprava o skupnem ministrstvu.

Del. dr. Sylvester je zahteval v imenu parlamentarizma in ustavne kontrole, da se predložijo zaključni računi centralnih aktiv. Minister Burian je odgovarjal, da je on le depoziter enega dela teh aktiv ter ne more računov predložiti brez naročila obeh vlad. Tudi ta proračun se je sprejel.

Poročevalec dr. Abrahamowicz je poročal o proračunu skupnega računskega dvora za leto 1904, ki se je sprejel z naknadnim kreditom in resolucijo.

Ogrska delegacija.

Dunaj, 4. februarja. V razpravi je bil proračun za zunanje zadeve. Del. Ugron je izjavil, da ne goji nezaupanja napram osebi ministra, pač pa napram njegovi politiki. Glede veto-vprašanja je rekel, da vladar nima (?) pravice ugovarjati papeževi volitvi. Del. Pap je prosil ministra, naj pazno zasleduje gibanje na Balkanu, ker to gibanje vpliva razburljivo tudi na prebivalce južne Ogrske, v kolikor so slovanske narodnosti.

Minister Goluchowski je odgovarjal posebno obširno glede reform v Macedoniji. Na vprašanje poročevalca Falka, kaj je dogovorjeno med Avstro-Ogrsko in Rusijo za slučaj, da ne bo mogoče prisiliti Turške, da izvede reformeter se pomirjenje v Macedoniji ne doseže, je odgovoril minister: »Konkretnega dogovora za tak slučaj z Rusijo ni, ker ni mogoče pregledati vseh eventualnosti. Eno pa je gotovo, da niti mi, niti Rusija ne misli na pridobivanje.

LISTEK.

Potna pisma iz Amerike.

(Lujiza Souvan).

Chicago, 8. prosinca 1904.

(Konec.)

Neka druga religija je, ki me bolj zanima kot ona dr. Bowie-ja, namreč »Christian Science« — »Krščanska znanost«.

»Science« je stara kakih 30 let in ima to zgodovino: Neka Američanka, Mary Baker Eddy iz Concorda pri Bostonu je bila enkrat zelo bolna. Vsa zdravniška veda je bila brezuspešna, bolnica je bila na robu groba. Na neki čudoviti način jej je postalo boljše in z časa okrevanja se je pečala osobito z branjem svetega pisma. Odtegnila se je za tri leta popolnoma vsakemu obsevanju s prijatelji, odtegnila se javnosti in čitala in proučevala nič drugega kot sveto pismo in končno našla, da se to, kakor se sedaj navadno bere, ne bere pravilno in tudi ne razume. Tako je izdala v teku naslednjih let novo izdajo svetega pisma, kakor ji je Bog zapovedal in jej vdihnil kako naj se razume. Prostor mi ne dopušča, da bi se spuščala v podrobnosti, dasiravno bi bilo zelo zanimivo. Omenim naj samo

najbistvenejše in najzanimivejše njene uka.

Pristaši družbe »Christian Science« ne verujejo v boleznin in če ima kak član to, kar mi zovemo bolezen, pravijo oni »Error« — zmota. Zmota je prišla v njegovo dušo in predloževanje Boga, njegove velikosti in vsemočivosti mora trpečega ozdraviti. Če pa kdo vendarle umrje, je to le človeška slabost, katero hočejo v teku stoletij tudi zmagati in potem ne bo nikakega umiranja več.

V istini se pa razširja ta religija, ki ima resnično lepo temeljno misel, vedno bolj v Ameriki in ima že več kot 600 cerkva in katedrala v New-Yorku sama je stala več kot milijon dolarjev.

Sama imam nekaj znancev v tej sekti in ti so vedno najpostržljivejši in najdobrodelnejši.

Čudni svetniki so tudi učenci Emanuela Svedenborga. Tudi njih vera spominja močno na modroslovne teze Schopenhauerja in njena najlepša stran je velika dobrodelnost. Tako poznam neko damo, učenko Svedenborga. Ta se hoče skoro pretrgati v dobrodelnem delovanju, a gotova hladnost je ne zapusti pri vsem tem. Ne prihaja iz srca. Dobrodelna je le cerkvi na ljubo,

ne iz notranjega nagiba. Pri tem pa pogrša največji in najčistejši čut — pravo dobrodelnost, največjo srečo — posušila sem solzo. Seveda je še cela vrsta drugih religij. Protestantске sekte, baptisti, methodisti, episcopanci in nešteto drugih. Složno stoji ena cerkev poleg druge, vsaka druge religije. A vendar žive verniki med seboj složno in različnost veroizpovedan ne dela nikakih zaprek, da ne bi mirno skupaj živeli. Ta toleranca v vsakem oziru odlikuje Amerikance v družabnem in zasebnem življenju in to je tako prijetno!

Na svojih potovanjih sem imela pred kratkim priliko ogledati si veliko šolo, katera mi je v resnici zelo ugajala. Vedno sem morala misliti na vzornega učitelja v »Vzgojitelju Lanovu« in na veselje, katero bi imel nad to vzorno šolo prav po njegovih mislih. Mi bi jo morebiti imenovali meščansko šolo za dečke in deklice. Voditeljica je neka dama. Šola se vzdržuje na privatne stroške, kot večina šol v Ameriki. Ker je to poslopje veliko, je prav mnogo prostorov. Vsprejemne sobe in uradi ali »office«, kakor jih tukaj nazivljajo so pri tleh. Najrazličnejše šolske sobe so v I. in II. nadstropju. Izvenredno mi je ugajala misel, navaditi

otrokov oko že zgodaj na umetniško okolico in to tako igraje seznaniti z umetnostjo. V ta namen so šolske sobe na najrazličnejši način okrašene. Nahaja se tu japonska, beneška, rimska in francoska soba, vsaka opremljena z resnično izbranim okusom in dovršenimi umetniškimi proizvodi. Nahajajo se tu pokrajinske slike Corota, slike iz delavskega življenja Milleta, izvrstne kopije a tudi originali tukajšnjih in evropskih mojstrov, ki presenetijo in vzradosteo vsakogar.

Finii akvareli, skulpture in vaze z umetnimi cvetkami, primerne žanru sobe vse razvrščeno s finim okusom.

Pri tem ne manjka ničesar, kar je treba za praktične študije, utenzilije, geografske karte, glasbena orodja; vse je na mestu. Posebno mi je ugajalo, da visijo izdelki učencev povsod na hodnikih in stopnicah. Tako se mladina vspodbuja in navaja k tekmovanju.

In gotovo bi ne mogli navesti boljšega dokaza za dobroto njihove metode, kot te resnično izvrstne slike. Ali je kje večja učiteljica umetnosti kot je narava? Njo spoznavati, prej ko mogoče, je naloga vsacega vzgojitelja.

Pravtam sem poslušala predavanje o slavnih mojstrskih delih renesanse, v veliki šolski dvorani, ki je prav v ta

namen sezidana. Predavanje so pojasnjevali slike. Aparat je bil tudi last šole. Vsak teden je predavanje o kakem znanstvenem ali umetniškem predmetu in otroci 11 let spoznajo takoj slike Fra Angelica, del Sarta ali Correggia, ne da bi govorila o Rafaelu ali Michelu Angelu.

Voditeljica, zelo duhovita dama, ki je preprijazno opravljala posel cicerona, mi je pravila, da je več Švedov, Dancov in Nemcev tukaj, ki proučavajo njen učni sistem in načrt.

Mnogo mi še sili v pero, a ko nečeno se moramo vendar razstati. Še eno besedo, predno Vas za danes pozdravim, o naših vrlih Slovencih in njih obnašanju »in Hus country« — v tej deželi. Ravno pred kratkim se mi je pripovedovalo, kako pridno in spodobno na primer vedno zadoste svojim vojaškim dolžnostim. Nikoli ni sitnostij, spoštljivo in skromno se javi na konzulat, drugače kot marsikak drug Avstrijec. Če se prosi za podporo, ni nikoli kranjskega kmeta med njimi, vedno opravlja vestno svoje delo in je tako pravcati »american citizen«. Ko sem slišala tako hvaliti našega kmeta v javnosti, mi je bilo srce od veselja močnejše in nikakor bi ne mogla zamolčati te dobrozaslužene hvale našega ljubelega Kranjca.

Ako se pokaže potreba, da je treba iti dalje, je gotovo, da se zedinimo z ruskim kabineto, da ostanemo edini in v tesni dotiki pri vseh vprašanjih. Pripravljeni smo postopati roko v roki. Najvažnejše je, da vlada med Dunajem in Petrogradom popolno zaupanje. Proračun se je sprejel tudi v podrobni debati.

Hrvatski sabor,

Zagreb, 4. svečana. Pri današnji seji, na katere dnevnem redu je bilo nadaljevanje proračunske debate, je bil navzoč tudi ban grof Pejačević.

Govoril je prvi vladni pristav Kovačević.

V svojem govoru je hvalil točno in jasno sestavo proračuna in polemiziral proti izjavam dr. Franka glede nagodbe. Hrvatska in Ogrska ste eno državno telo že od pamti-veka. Ko se je sklenila nagodba, se ni ničesar novega zasnovovalo, ampak se je samo natančneje določil stari državnoopravni položaj, ki je bil v veljavi že nad 800 let. V nadaljnjem svojem govoru je Kovačević slavil madjarsko svobodoljubje obžaluje, da je Rusija l. 1848. preprečila, da si Madjari niso mogli izvojevati popolne svobode, od katere bi imela dobička tudi Hrvatska. Prijateljsko razmerje med Madjarsko in Hrvatsko se je res v veliko škodo Hrvatov poslabšalo, to so pa ponajveč krivi duhovniki, ki neprestano hujskajo ljudstvo, pri tem pa sami dobro živijo in se od tega debelijo. Kovačević je tudi rekel, da je potrebno znanje madjarskega jezika za vsakega Hrvata in da ga je zato treba uvesti tudi v šole. Takisto je tudi zagovarjal zakonitost madjarske zastave na Hrvatskem ter ljuto napadal posl. Vinkovića in Harambašića, ker sta govorila proti Khuenovi strahovladi. Končaje svoj govor je rekel, da bi on, ako bi prišel v položaj voliti izmed dr. Harambašića in dr. Franka, raje glasoval za Franka, nego za Harambašića. Za Kovačevićem je govoril Srb dr. Šobat, ki je v svojem govoru naglašal, da je ideja o samostalnosti Hrvatske od Triglava do Balkana utopija. Govornik je nato še branil grofa Khuena, zahteval, da se izpolnijo srbske zahteve in sklenil z izjavo, da je odločen nasprotnik splošne volilne pravice. Prihodnja seja bo jutri dopolnena.

Kriza na Srbskem

Belgrad, 4. januarja. Dasi je zbornišna večina izrekla vladi zaupanje, je vendar general Gruić izročil danes demisijo celega kabineta kralju; kralj je demisijo tudi sprejel. V odločilnih krogih so prepričani, da se sestava novega ministristva izroči Protiću. Za danes popoldne je poklicano h kralju predsedstvo skupine.

Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Drugi del.

XIX.

Dne 18. marca 1811 so zjutraj nakrat začeli gmeti topovi na Gradu. Strel je počil za strelom in vse mesto je bilo hipoma pokonci, ker nihče ni vedel, kaj da pomeni to streljanje. Oficirji in uradniki so tekli v škofijo, da pri namestniku generalnega guvernerja izvedo, kaj se je zgodilo in zakaj se strelja in od teh oficirjev in uradnikov je izvedelo prebivalstvo, da je bil prišel kurir s poročilom: Cesar Napoleon je dobil sina.

Dopolodne so začeli zvoniti vsi zvonovi. Duhovniki so se silno jezili, da jim je general Delzons ukazal, še ta dan prirediti po vseh župnih cerkvah zahvalne maše. Jezili so se tembolj, ker je bil Napoleon svojemu sinčku dal naslov rimskega kralja in mu podelil krono, ki jo je prej imel papež. Ali z generalom Delzonsom se ni bilo šalit in zato so se duhovniki udali.

Isti dan je bil v redutni dvorani tudi slavnostni banket, ki ga je priredil general Delzons, zvečer pa je bil v gledališču sijajen ples. Konrad

Belgrad, 4. februvarja. Ruski poslanik Muravjev je izjavil ministru zunanjih zadev, Nikoliću, da se s svojimi diplomatičnimi tovariši ne more odzvati vabilu na dvorni ples dne 10. t. m., ako se do 7. februvarja ne odstrani prvi kraljev adjutant, polkovnik Popović z ostalimi zarotniki iz dvornih služb.

Dogodki v Macedoniji.

Petrograd, 4. februvarja. V diplomatičnih krogih se govori, da so velesile sklenile, da razdele Macedonijo v več upravnih okrajev ter bodo okraje same upravljale, ker Turška kakor nalašč zavlačuje reforme. V posameznih okrajih bodo častniki z vojaštvom svojih držav vodili upravo. Ako bi se Turška upirala, omehčale bodo štiri velesile sultana z blokado s svojimi vojnimi ladjami.

Sofija, 4. februvarja. Ker se je svoječasno dovoljeni kredit 500.000 frankov že porabil za podporo macedonskih begunov, dovolilo je sobranje v isti namen nadaljnjih 300.000 frankov.

Nemški državni zbor.

Berolin, 4. februvarja. Državni zbor je dognal debato o zakonu glede odškodnine po krivem zaprtih ter je predlog izročil komisiji 14 članov. Socialni demokrat Frohme je predlagal, naj vsak uradnik osebno jamči za vsako škodo, ki se napravi z nepravilnim zapiranjem in obsojanjem; to bi bilo najbolj zdravo za samovoljnost oblastnih.

Vstaja v nemški Afriki.

Berolin, 4. februvarja. Windhuck in Okahandja so nemški vojaki zasedli. Dne 28. m. m. so Nemci po šesturni bitki vzeli glavni sovražni tabor pri Okahandji. Vetaši se odmikajo na celi črti; opustošilo pa med potoma vse naselbine, kolodvore in vojašnice. Dosedaj je mrtvih 94 naseljencev. Izmed vojaštva jih je padlo šestindvajset.

Vojna?

Petrograd, 4. svečana. Iz Vladivostoka se poroča, da niso osnovane vesti, da hoče Rusija odnehati. Vojaški oddelki na daljnem vztoku se redno pomnožujejo, iz česar se pač da sklepati, da ruska vlada ne namerava odnehati toliko, kakor si gotovi krogi želijo, ampak se je odločila z vso vztrajnostjo braniti vse, kar si je pridobila na vztoku. Z ozirom na to dohajajo dan na dan nove vojaške čete. V Vladivostoku in Port Arturu je vse živo vojaštva in vsak dan se pričakujejo novi oddelki. Rusija je na vojno pripravljena, oborožena od nog do glave, kar zlasti dobro ve ruski vojni minister Kuropatkin, ki je povodom svojega inspekcijskega potovanja na

daljnem vztoku v Port Arturu radostno in ponosno vzkliknil: »Mi gotovi!« Položaj je napet in katastrofa — vojna neizogibna!

Port Artur, 4. svečana. Iz Petrograda je došel ukaz, da naj vse bojne ladje zapuste pristanišče, ker bi bile v slučaju, da nastane vojna, v veliki nevarnosti radi preozkega izhoda. V pristanu še ostanejo štiri topovnice, tri križarke in več torpedovk. Tukaj je sedaj zbranih 10.000 vojakov, a v nekaj dneh dojdejo zopet novi oddelki.

Tientsin, 4. svečana. Rusija je zopet naročila od tukaj 20.000 ton premoga. Premog se je že odposlal v Port Artur. V teku enega tedna je bilo tjakaj odposlanih 70.000 ton.

Tokijo, 4. svečana. Položaj je silno nevaren, napetost je dosegla višek. Danes ponoči je bil poklican k cesarju marki Jto. Sestal se je državni svet pod mikadovim predsedstvom, ki se je posvetoval pozno v noč. Kaj je sklenil, se ne ve. Vsi krogi so prepričani, da je vojna neizogibna.

London, 4. svečana. Tukaj se z vso trdovratnostjo vzdržuje vest, da je Japonska Rusiji, odnosno Rusija Japonski že napovedala vojno.

London, 4. svečana. V zbornici poslancev je državni tajnik na vprašanje, ako je že res vojna med Rusijo in Japonsko napovedana, izjavil, da še dosedaj ni došlo nobeno avtentično poročilo, ki bi potrdilo to vest.

Lvov, 4. svečana. Za nadpoveljnika na daljnem vztoku bo imenovan general Puzynewski.

Dopisi.

Iz Moravc. Veselica našega »Bralnega društva«, ki se je vršila 2. t. m. je prav dobro izpadla, četudi jo je nesramna nazadnjaška svojatelj, ki v svojem društvu — pribežališče grešnikov — »hudiča izganja«, skušala onemogočiti. Prav lepe urice smo preživeli na tej veselici. Razveseljevalo nas je petje zavednih moravskih pevcev in pevki, ter prijazen brdskih gospodov uradnikov, kateri so se tako mnogoštevilno odzvali našemu povabilu, za kar se jim ne moremo dovolj zahvaliti; privzdigovali so nas zvoki harmonike skoro celo noč. Uspeh veselice naj bode grešnim klerikalnim komandantom v dokaz, da se »na umeten način zasejani moravski liberalizem« kaj lepo razvija.

Iz Dobrave pri Kropli. Naš župnik Aljandič je pravi tip novodobnih kranjskih fajmoštrov. Če se mu farani z lepo ne pokore, jih pušje, da so liberali in brezverci. One dni so imela dekleta od 14. do 18. leta v cerkvi izpraševanje. To priliko je porabil župnik ter zahteval, naj se dekleta brezpogojno vpišejo v Marijino družbo. Večina deklet se je res vpisala, ker so se župnika zbale, nekaj

se jih pa ni hotelo vpisati, ker so jim to doma stariši prepovedali. Ko je župnik videl, da ne gre vse tako kakor je nameraval, je začel psovati nepokorna dekleta s »smrkljami« in »šivkamic«, in to v cerkvi pred Najsvetejšim! 31. prosinca se je spravil nad stariše dotičnih deklet, ki se niso pokorila župnikovemu povelju. Rekel je, da se stariši boje, da bi se dekleta ne omožila, ko bi se vpisala v Marijino družbo in nas »potrošale«, da dekleta v Marijini družbi že smejo s fanti govoriti. Še celo ples jim je dovolil, samo da bi iz bodočih žen napravil pravo klerikalno kohorto. Ali stariši nimajo nič preveč zaupanja v Marijine družbe. Pokazalo se je že večkrat, da se v Marijinih družbah tudi najpoštenjša dekleta spridijo.

Iz Tržiča. Pretečeno soboto je priredil naš vrli »Sokol« prvo veselico, ki je prav sijajno vspela. Pričela se je ob zvokih »Sokolske korčnice«, zatem pa so nastopili telovadci, ki so pod vodstvom načelnika br. Azmana izvajali razne proste vaje tako precizno, da se je navzoče občinstvo kar čudilo, da so se v tako kratkem času tako izborno navadili. Telovadilo se je tudi na bradlji v dveh vrstah in je ob koncu telovadbe priredilo občinstvo telovadcem burno ovacijo, ključ jim, da naj vztrajajo na zapričetem potu. Nato se je predstavljala enodejanka »V spanju«. Vsi predstavljalci so nalogo rešili častno, zakaj igrali so izborno. Igra je občinstvu vrlo ugajala, zabavalo se je izborno in smešno ni bilo konca. Po končanem sporedu se je pričela živahna prosta zabava in zlasti ples, ki je trajal do ranega jutra. Pohvaliti je zlasti vrlo kranjsko meščansko godbo, ki je ves čas igrala neumorno, in na splošno zadovoljnost občinstva.

Društvo je ostalo okroglih 150 K čistega prebitka, dasi je imelo nad 200 K stroškov. Društvo napreduje vsestransko, zlasti pa v telovadbi. Že sedaj ste nastopili po dve vrsti z 9 do 15 telovadci, v kratkem pa nastopi še tretja. Omeniti je še prikalno dobre postrežbe pri veselici v Permetovi gostilni. Društvu pa želimo, da bi tudi v bodoče tako lepo napredovalo kakor doslej in nam kmalu zopet priredilo slično javno telovadbo. Na zdar!

Iz Ilirske Bistrice. Tukajšnje prostovoljno gasilno društvo, priredilo je v nedeljo, dne 31. prosinca, veselico s plesom in gledališko predstavo »Kateri bo?«. Velika čitalnišna dvorana kakor tudi vsi prostori hotela »Ilirija« bili so natlačeno polni občinstva, domačega in iz okolice. Veselica izvršila se je na splošno zadovoljnost vseh obiskovalcev; želeli bi bilo le, da se takšne veselice, oziroma gledališke predstave večkrat prirejajo. Igralci, dasi ravno vsi novinci, nastopili in izveli so svoje vloge še precej dobro, le posamezne stavke naj bi v prihodnje bolj počasi in s povdarkom izgovarjali. Gospodična Amalija Samsa igrala je vlogo Marinke prav dobro; z veliko vneto trudila se je tudi pri prodaji loterijskih listkov, katerih je tudi ona največ oddala. Zahvaljujemo se tem potom njej, kakor tudi vsem gospodičnam prodajalkam zgoraj omenjenih listkov. Živele! Končno ne omenjamo še to, da ona oseba, katera v bodoče prevzame v oskrbo garderobo, bolj pazi na obliko in pokrivala, da ne bo v prihodnje

zopet zmešnjava, da se klobuki za menjujejo ali celo izgube, kakor se je to zadnjič zgodilo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 5. februvarja.

— **Osebnostna vest.** Častnim srbskim konzulom v Trstu je imenovan veleindustrijalec gospod Kornelij Gorup.

— **Cestni odbor trebanjski** izvolil je dne 4. t. m. svojim načelnikom g. Ivana Bukovca iz Mrzle luže, bivšega kandidata narodno-naprednega za deželni zbor. Klerikalci prizadevali so si na vso moč, da bi spravili v odbor večino svojih somišljenikov. Toda takrat so se temeljito vrezali. Hvalili so se že precej po dovršeni volitvi iz občin cestnega okraja, da so liberalce ven vrgli. Sicer je dosedanji načelnik Julij Treo poskusil zadnjo vrvice vjeti, da se obdrži na svojem sedežu. Protestiral je proti virilnemu glasu najvišjega volivnega davkoplačevalca. Naše prepričanje je pa, da se gospod Treo zastojni trudi. Hočeš, nočeš bo moral izročiti načelstvo vrlemu in uglednemu in narodno-naprednemu gospodu Ivanu Bukovcu. Je že križ, če človek prežgodaj s klerikalci potegne in dan hvali pred nočjo.

— **Novi konservatorji.** Na učno ministristvo je imenovalo kiparja Ivana Vurnika v Radovljici, profesorja Jos. Obergföllla v Kočevju in župnika Frana Avseca v Št. Jurju za konservatorje centralne komisije za preiskavo in ohranitev zgod. in umetniških spomenikov.

— **Učiteljska vest.** Učitelj g. Davorin Judnič v Postojni je premeščen v Št. Vid pri Zatičini.

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Jutri, v soboto, se igra prvič v sezoni narodna igra s petjem »Deseti brat«. Naslovno ulogo, Martina Spaka, igra gospod režiser Fr. Liar, Krjavlja g. rež. Verovšek, Dofa g. Danilo in Piškava g. rež. Dragutinovič, Manica pa gđ. Ruckova in Marjana g. Boleška. Uloge so torej razdeljene med prve igralce. Sodeluje orkester in operni zbor ter se pojó vloške. — V torek se vprizori — če pojde vse po sreči! — končno vendarle Meyerbeerova opera »Afričanka« z gospo Skalovo v naslovni ulogi.

— **Slovensko gledališče.** Sinočna predstava je bila prirejena v čast hrvatskim akademikom in zato je bilo jako umestno, da se je uprizorila hrvatska narodna opera, katere Hrvatje še niso imeli prilike slišati. O »Petru Svačiću« smo že priobčili obširnejšo oceno povodom premijere; po sinočni reprizi nimamo tisti sodbi ničesar odvzeti in ničesar dodati. Kar se tiče naših opernih moči, ve vsak obiskovalec slovenskih predstav, ka

kot pobornik generala Delzonsa se je seveda tudi udeležil tega plesa, dasi bi bil raje ostal pri Mari.

Isti kurir, ki je bil generalu Delzonsu prinesel poročilo o rojstvu rimskega kralja, je oddal pri Damjanovih škatičjo, češ, da jo je poslal general Fresiā iz Pariza. Z veliko radovednostjo je odprl stari Damjan škatičjo in našel v nji dve večji pismi; eno je bilo naslovljeno nanj, eno na Maro.

— Kake skrivnosti pa imaš z generalom Fresio, je vprašal Damjan Maro, ko ji je izročil pismo. Kar s petimi pečati je zapečatenoto pismo.

Mara je vzela njej poslani list, a medtem, ko ga je ogledovala, je bil Damjan že svoje pismo predital in potem v silnem presenečenju vzkliknil:

— Čuj, Mara, kaj piše Fresia. In starček je s tresočim glasom čital:

Ljubi gospod Damjan!

Naznanjam Vam žalostno vest: Maršal Marmont se ne vrne več v Ljubljano. Izjavil je, da ne ostane generalni guverner v Iliriji, če se mu ne pusti oblast, ki jo je imel doslej. Cesar pa mu je rekel s posebnim povdarkom: Če hočete postati kralj — pojdite čez Pireneje

in si z mečem pridobite kraljevsko krono. In maršal je spoznal, da cesar ne misli odnehati in je zato sprejel cesarjevo ponudbo. Čez nekaj tednov pojde na Španjo. Vas pa ni pozabil. V tem trenutku, ko so se njegove smeje nade porušile, je prosil cesarja, da naj Vam, moj ljubi gospod Damjan, podeli red častne legije in naj Vas imenuje za prezidenta trgovske sodnije, ki se po novi organizaciji Ilirije ustanovi v Ljubljani. Cesar je maršalu dal roko in obljubil, da to stori. Čestitam Vam, da ste s tem dosegli najvišje mesto, katero sploh morete doseči. Na veselo svidenje! Fresia.

Stari Damjan ni vedel, ali bi se veselil ali bi se žalostil. Vesel je bil, da ga je cesar tako odlikoval in žalosten, da Marmonta ne bo več v Ljubljano, da je bilo konec lepim sanjam o svobodni, neodvisni, narodni Iliriji. Mara je zamišljeno zrla pred se in ni rekla ničesar.

— Kaj pa piše Fresia tebi? je zdaj vprašal Damjan. A ti še pisma odprla nisi?

Mara je zdaj odprla zavoj. Ko je razgrnila papir, je imela v rokah na tenko slonokoščeno ploščico slikan portret — maršala Marmonta. Pod

podobo je bilo z maršalovo roko zapisano:

Gospodični Mari Damjanovi
v zvesti udanosti
Avgust Viesses de Marmont,
vojvoda Dubrovniki,
maršal francoskega cesarstva.

Mara je nagnila glavo nad to sliko, stari Damjan pa je tiho vzel svoj klobuk in šel na prstih iz sohe, kakor bi bil slutil, da hoče biti Mara sama z maršalovo podobo. Zunaj pa si je starec otiral solze in bolešno ječal:

— Vso ljubezen sveta zasluži to moje dekle — in nima niti toliko sreče, kakor zadnja dekla.

Mara pa je doigo ostala sama z maršalovo podobo, potem pa jo je nesla v svojo sobico in jo obesila nad posteljo.

— Dokler bom živa — bo ta slika pri meni — kadar umrjem, jo morajo pa sežgati, da se je ne bo nikdar dotaknila druga roka.

Kako bi bila Mara pač ta dan vzkipela, ko bi bila slišala Kopitarja, kako je v gledališču, sloneč ob loži baronice Cojzove, s trpkim cinizmom razlagal, da je vse na svetu le hianstvo.

— Vse je laž, vse konvencionalna fraza. Že če me kdo vpraša, kako se počutiš — se laže, ker mu

je vseeno, kako se mi godi. Vsi lažemo in vedno se lažemo. Celo dobrodelnost in usmiljenje je hlinjeno. Za kak takomenovan dobrodelen namen ti vrže bogataš tudi stotak, s svojimi posli pa dela, kakor s psi. Koliko je ljudi, ki leže na slami, in koliko je gospodarskih psov, ki počivajo na blazinah. Vse je laž, največja laž je pa ljubezen in zvestoba.

— No, le počakajte, je menil urednik »Télégrapha« — kadar bode te zaljubljeni, bode te drugače govorili.

— Jaz tudi tako mislim, se je oglasil neki oficir. Žena je nekaj božanstvenega, četudi ima tisoč človeških slabosti. Mene pa n. pr. kar očarajo duhovite žene.

— Mene pa dekoletirane, je rekel Kopitar in z jeznim pogledom odšel, med tem ko se je baronica Cojzova rahlo nasmehnila, kakor bi hotela reči: Jaz pa vem, da ne misli tako.

Ko je pozneje Kopitar vlovil prijazen pogled iz oči baronice Cojzove, je bil tudi v resnici koj drugega mnenja in se veselil do ranega jutra. Med navzočniki pa ni bilo nikogar, ki bi bil slutil, da je ta dan bil že konec Marmontovemu kraljevanju.

da znajo; g. Skalo, g. Orzel-
ski, Angeli in Pestkovski, ka-
kor tudi vsi drugi, ki sodelujejo pri
ti operi, so lahko prepričani, da zna
vse občinstvo v polni meri ceniti
njih trudoljubno in požrtvovalno pri-
stojanje, zagotoviti operi vseh.
Sinočno predstavo je prišlo zopet več
Hrvatov iz Trsta, iz Primorja in iz
Zagreba. Akademiki so imeli na raz-
polaganje lože in parterne sedeže.
Nayzodemu komponistu g. Mandiću
so se v gledališču priredile jako burne
ovacije ter se je moral priti dvakrat
zahvaliti na oder. Po predstavi so
Hrvatje pred gledališčem zapeli »Liepa
naša domovina« in zaključili svojemu
rojaku g. Mandiću »slava«. V »Na-
rodnem domu« je bil nato komerz,
katerega so se razen hrvatskih dijakov
udeležili tudi slovenski visokoloci.
— **Poročilo** se je g. Viktor
Engelman na Grosupljem z gđ.
Julico Berdavsovo iz Dobropolj-
in Edvard Žvanut iz Lozice z
gđ. Pavlo Premrl iz Št. Vida pri
Vipavi. Čestitamo!
— **Ples trgovskega dru-**
štva „Merkur“. Udeležniki tega
mnogo obetajčnega plesa jutri v »Na-
rodnem domu« se prosijo, da pri-
dejo točno do 1/2 9. ure.
— **I. velika mednarodna**
maskarada, ki bo v soboto, dne
6. februarja, ob 8. uri zvečer na Starem
strelišču, utesne biti prav zanimiva. Ka-
kor se nam poroča od odbora, nasto-
pijo poleg uže naznanjenih specialitet
tudi še češki harfenisti, citraši ter mož
z »diplami«, ki bo zabaval medveda.
Da pa bodo imeli udeležniki te maska-
rade nekaj tudi za trajen spomin na ta
večer, posneli bodo trije brzo-fotografi
slike posameznih skupin, koje se bodo
dobile lahko takoj na lici mesta. »Ki-
talski kvartet« ima v petek generalno
skušnjo, da ne bode v soboto delal
sramote svojemu plemenu. Klovnov in
drugega takega drobiža pa se bode
kar trlo. Za nežni spol bode na razpo-
lago fini bufet, založen z najboljšimi
slastičnicami znane ljubljanske trdnje g.
Jakoba Zalaznika. Tudi za kuhinjo in
klet bode dobro preskrbljeno. Vstopnina
v predprodaji 80 vin, pri blagajni 1
krono
— **Prostovoljni darovi za**
bedne Macedonci. Gospođ. G. G.
Jenkovi so izročili gg.: Peter Majdič,
Jarše 300 K, Vinko Majdič, Kranj 40 K,
Edmund Kavčič, trgovec v Ljubljani
100 K, dekan Lavrenčič, Kamnik 20 K,
prelat Rozman, Ljubljana 10 K, župnik
Žužek, Vodice 20 K, Dr. Lončar, Kranj
2 K, župnik F. K. Meško, Koroško 5 K,
katehet Smerekar 5 K, gospa Šumi,
tovarnarica 20 K, Iv. Kobal, posestnik
v Logatcu 20 K, gospi B. Ž. 2 K,
prof. Serel 10 K. Bog jim povrni!
— **Volitve v mariborski**
okrajni zastop. V sredo so bile
volitve iz skupine veleposrestva. Nem-
ški volilni odbor je razposlal tajni
povelj, v katerem se rote nemški
pristaši, naj zanesljivo pridejo, češ,
enaši nasprotniki pridejo go-
tovo vsi do zadnjega moža.
Toda strah je bil od več, kajti Slo-
venca ni bilo nobenega na
volišče. Sklenili so namreč po-
gumno, da se ne udeležijo volitve v
tej skupini, da si imajo znatno število
takih svojih mož, ki so veleposre-
stniki. In tako so spravili Nemci sre-
čno 156 glasov skupaj ter si izvolili
svoje »velike kmetce«, kakor vitez
Rossmann, dr. Kornfeld, dr. Schmi-
derer, Urbantschitsch itd. V torek
dne 9. t. m. volijo kmetke občine.
V tej skupini se Slovenci
udeležijo volitve. Da bi le ne-
ustrešeno in uspešno nastopili!
— **Prvi slovenski trgov-**
ski ples v Mariboru. Vse se
veseli in pripravlja na dan 7. svečana
t. l. za mariborski trgovski ples. Po-
sebnost hvalavredno je, da so pokazali
mariborski Slovenci svojo naklonjenost
slovenski stvari in trgovskemu stanu;
tudi mnogoštevilno se hočejo vdeležiti
te zares redke prireditve. Koliko je
stalo to truda, dela in skrbi pa se
že ni gotovo; dan za dnem delajo se
priprave; ali še malo časa — in vstop
v ozaljšane notranje prostore mogočne
stavbe »Narodnega doma« bo odprt.
Zazdelo se ti bo, da se izprehajajo po
traj, ko se bo odprla trojim očem ne-
pregledna vrsta palm, rož in cvetlic ter
druga lepota. Za zabavo ti bodo
poleg domačih prirediteljev skrbeli
tudi prišli znanci in prijatelji iz Celja,
Grada, Ptuja — in iz Ljubljane!
Za okusno jed in pristno pijačo ob-
hujal je poskrbeti vestni gostilniški
konzorej, ki je tudi ukrenil, da bode
postrežba najtočnejša in najsolidnejša.
Vsak izmed cenj. udeležencev, ki bo
česa želel, imel bode na razpolago
gospode noseče na prsih bela znamenja,
do njih naj se blagovolj obrniti.
Vse, vse se je storilo in za vse se je
poskrbelo! Zatorej posetite narodnjaki
ta veliki slovenski ples na germanski
meji in skazite, da ste naklonjeni tr-
govskemu stanu, marljivemu trgovskemu
službu pa priznanje za njegovo delo ter
trud. Zatorej: Na ples dne 7. sva-
čana 1904 v Maribor.

— **Porotno zasedanje v**
Mariboru. Za prvo porotno zase-
danje v Mariboru je imenovan pre-
sednikom porotnega sodišča dvorni
svetnik in predsednik okrajnega so-
dišča Robert Greistörfer in kot nje-
gov namestnik višji deželni sodni
svetnik dr. Frano Voušek in deželno-
sodna svetnika dr. Ignacij Pevec in
Anton Morocutti.
— **Obšinske hiše.** Koroški
deželni odbor je občinam, ki nimajo
lastne občinske hiše, priporočal, naj
skuša vsaka občina kupiti občinsko
hišo, da se tako izogne vednemu
menjavanju stanovanj občinskih ura-
dov, oziroma tajništva in občinskih
spisov in knjig. To hi bilo umestno
tudi pri nas!
— **Zgradba bohinskega**
predora razmeroma hitro napre-
duje. Sedaj se je jel že vrtati četrti
kilometer. Tretji kilometer se je vrtal
od 10. rožnita l. l. torej 238 dni, iz
česar sledi, da se je vsak dan izvr-
talo 420 m. Na južni strani je predora
dovrtanega 2470 m, da je torej v ce-
lem še treba izvrtati samo še 860 m,
kar bo pod sedanjimi pogoji dovršeno
v štirih mesecih.
— **Društvo „Zvezda“ na**
Dunaju priredi v nedeljo 7. sva-
čana zabavni večer v dvorani »Zum
Regensburgerhof«, Dunaj, I. Sonnen-
felsasse 2. Spored večeru je zelo
zanimiv. Začetek ob šestih zvečer.
Gostje dobrodošli. — Ta večer
bode vpisovan udov k družbi
sv. Mohorja, zato je želeli, da se za-
vedni Slovenci na Dunaju mnogo-
številno udeležijo tega večera.
— **Izpred okrajnega so-**
dišča v Novem mestu. I. Na
zatožni klopi sedi Oton Dolorenga iz
Pulja. Ta je bil že v prisilni delavnici
v Ljubljani. Glavni priči sta Janez Go-
lob in Ana Golob. Toženi sam pripozna,
da je res kradel. Prvič je vzel 30 gl.,
potem pa iz odprte skrinjice po 6—8 gl.
To pa je storil zato, ker je hotel imeti
potnino k staršem v Ensдорf. Prijet
obdolžil je tatvine A. Avbeka, s kojim
je potoval. Ko se mu pokaže kovček in
obleka, prizna, da je nakupljena z
ukradenim denarjem. Kradel pa je tudi
v Štajru (Steier). Priča Ivan Golob, tr-
govec, pravi, da je zapazil, da mu v bla-
gajni več časa primanjkuje denarja.
Prišedši 1. septembra l. l. iz Tuške
gore, se je v prodajalni prepričal,
da manjka veliko denarja, toženega pa ni
bilo nikjer. Isto izpove Frančiška Go-
lob in dostavi, da ga je videla, ko je
šel v sobo, kjer je bil shranjen denar.
Oton Dolorenga je dober krojaški pomoč-
nik. Županstvo Videm stavi predlog, da
se ta odda v prisilno delavnico. Obso-
jen je bil radi tatvine in obrekovanja
na 7 mesecev. — II. France Ojakba
je bil tožen radi težke telesne poškodbe.
Toženec še ni bil kaznovan. 12. novem-
bra je namreč stebel Franca Kurnika.
France Ojak se zagovarja s tem, da
ga ni tepel po rokah in tudi ne po
nogah. Pretepu vzrok je bilo staro so-
vrstvo. France Kurnik pa izpove, da
ga je obtoženec tepel s palico po rokah
in nogah. Star je že 64 let, in je ležal
36 dni v bolnišnici v Krškem. Sodni
dvor je obsodil Franca Ojaka na 4
mesece težke ječe. — III. Janez Vi-
dmar, kajtar iz Krške vasi, je kaznovan
radi tepeža in drugih prestopkov. Franc
Zokelj tudi od tam, ne kaznovan, in
Anton Zokelj, že kaznovan, so 29. no-
vembra 1903, vdrli v hišo Martina
Vidmarja in ga davili. France Zokelj
imel je tudi vozno vago v rokah in je
ž njo udaril Martina. Obtoženci se jako
nerodno zagovarjajo. Sami priznavajo,
da so s silo hoteli vlomiti v hišo. Priča
France Ostrelčič, posestnik v Krški vasi,
pove, da je šel z Martinom Vidmarjem
skupno domov. Pove pa tudi, da je
Janez Vidmar pravil, da se je tepel.
Slišal je tudi besede: »Primi in drži
ga.« Županstvo daje vsem trem dobra
izpričevala. Sodni dvor je obsodil Ja-
neza Vidmarja in Franca Zokelja na
2 1/2 meseca, Antona Zokelja pa na 3
mesece težke ječe radi javnega na-
silstva.
— **Izpred sodišča.** Kazenske
razprave pri tukajšnjem deželnem
sodišču: 1. Janez Münster, kotlar, se-
daj na Dunaju, je v Ljubljani 17. vi-
notoka m. l. sopotniku Aleksandru
Lapu, med tem ko sta v hotelu na
»Južnem kolodvoru« skupaj prenoče-
vala, izmaknil bankovec za 100 K.
Obdolženec, ki je dejanje priznal in
vso škodo povrnil, je bil obsojen na
4 tadne ječe. 2. Matevž Vrhovec, hla-
pec v Zaklancu, je služil pri Koče-
varju na Vrhniku, kjer je izmaknil
Francetu Lubeju hlače, telovnik, dve
srajci, spodnje hlače, srebrn tolar in
več drugih reči. Vrhovec, ki dejanja
ne taji, je bil obsojen na 2 meseca
težke ječe. 3. Štefan Škraban, delavec
iz Köhida na Ogrskem domu, je na
36. strani svoje delavske knjižice po-
pravil datum spričevala, da bi tako
preprečil aretovanje zaradi vlačuganja.
Obsojen je bil na dva meseca ječe.
4. Josip Widmayer, bivši pomožni
sluga pri c. k. finančni direkciji, je
finančnemu svetniku pl. Nickeru iz
predala pisalne mize vzel 89 kron
23 vin. gotovine; sodišče ga je obso-

dilo na 8 mesecev težke ječe. 5. Ma-
rija Krašovec, dekla z Vrhlike, je
soprogi stotnika Kaligarija in Benja-
mini Copic vzel raznotere obleke in
drugi reči, ravno tako je izmaknila
Hildi Piehler razno obleko. Skupna
vrednost vseh ukradenih reči je zna-
šala 167 K 68 vin. Obsojena je bila
na 6 tednov težke ječe. 6. Valentin
Kmetič, železniški delavec, se je v
Plevnikovi gostilni na Ježici zbesedil
z Andrejem Jakopičem, mu grozil z
nožem in ga gonil spat. Nasproti sta
pa priletela Tomaž Jakopič in njegov
bratranec Anton. Ker se je Tomaž
Jakopič potegnil za svojega brata
Andreja, ga je Kmetič sunil z nožem
v desno roko. Obsojen je bil na dva
mesece ječe.
— **Olepšava mesta.** Najne-
ugodnejši utis na opazovalca našega
napredujočega in olupšajočega se
mesta napravi brezdomno pogled od
Lahove gostilne v Vegovih ulicah pa
proti Gosposki ulici, kjer štrle na-
sproti stare razbite stene in »zaplan-
kan« votline poslopij tik starega
»Montovža«. Tu bo treba, da olupše-
valni odsek poseže vmes in ukrene
potrebno za modernjšo olupšavo
tega mestnega dela, predno se
ugnezdi po ondodnih zidovjih in
njih votlinah — krimske sove in
čuki!...
— **Podaljšanje ulice.** Ker
je mestna občina odkupila gospodar-
sko poslopje in del stavbnega sveta
na škofovih parcelah pri Sv. Petru
in se je ondi že jeseni pričela gra-
diti nova cesta od nove infanterijske
vojašnice, so vsled tega Škofje ulice
znatno podaljšajo.
— **Delovanje rešilne po-**
staje. V preteklem mesecu inter-
veniralo je rešilno društvo v 31 slu-
čajih, pri 19 moških in 12 ženskah.
Slučaji so bili sledeči: 10 oslabelosti
in obolenosti, 1 kap, 1 krvotok, 1 za-
strupljenje, 1 težek porod, 3 zlom-
ljenja, 2 ranitvi vsled padcev, 3 umor-
bnosti in 6 transportov bolnikov.
— **Detomor.** Hišni posestnik
Anton Svetlin v Ravnikarjevih ulicah
št. 9 je našel včeraj popoldne na
svojem vrtu v gnoju mrtvo novoro-
jeno dete ženskega spola. Poklicani
policijski zdravnik dr. Illner je kon-
statiral, da je bilo dete živo rojeno
in da je umrlo vsled zadušjenja. Truplo
otroka so prenesli v mrtvašnico k
sv. Krištofu, kjer bode obducirano.
Sum, da je otroka umorila, se je obr-
nil proti dekli Františki Verbičevi,
ki je do 2. t. m. služila pri Svetlinu
in je istega dne odšla iz službe, ne
da bi se vedelo kam. Policija jo je
izsledila v Zalokarjevih ulicah št. 12,
kjer jo je tudi aretovala. Ker pa je
bila zelo slaba, odpeljali so jo z re-
šilnim vozom v deželno bolnico.
Verbičeva je izpovedala, da je dete
dne 2. t. m. popolnoma porodila, je
zavila v predpasnik in je zakopala.
Ista je rojena leta 1879 na Cesti št. 4,
v občino Gaber v litijem okraju
pristojna. Bila je že popred enkrat
porodila nezakonsko dete. Oče dne
2. t. m. rojenega otroka je neki me-
sarski pomočnik.
— **Obesiti se je hotel.** De-
lavec Ivan Ceglar, 60 let star, stanujoč
v Linhartovih ulicah št. 5, se je
včeraj dopoldne napil žganja, nakar
je šel pod Mikajev kozolec, si dal vrv
okoli vratu, je privezal za lato in se
je hotel ravno zadrgniti, ko je pri-
tekla delavčeva žena Ivana Zupančič-
eva, ki je videla, kaj namerava storiti,
in preprečila nesrečno dejanje.
Ceglarja so nato z rešilnim vozom
prepeljali v deželno bolnico.
— **Nepoštini natak.** Po-
begnil je iz »Narodnega doma« pla-
čilni natak Jurij Corb iz Zagreba
in odnesel restavraterja Ivanu Kendi
dnevščino 81 K.
— **Pri igri strela.** V Kova-
čevi gostilni v Koledvorskih ulicah
sta se včeraj zvečer pri igri sprla in
strela potnik I. K. in krošnjar I. M.
Prvi je na obrazu poškodovan.
— **Tehtajte premog.** Včeraj
je kupil gostilničar F. M. od nekega
premogarskega hlapca dve vreči pre-
moga. Ko ga je zvagal, je konstatiral,
da ga manjka 16 kg.
— **Pretepu.** Pijani fantje so 31.
pr. m. v Bizoviku pretepli svojega
tovariša M. Pezdirja, ker ni hotel iti
z njimi vasovat. Pezdir je na glavi
hudo ranjen.
— **Iz Amerike** se je pripeljalo
danes zjutraj 48 oseb.
— **Na Westfalsko** je odpo-
tovalo včeraj 70 delavcev.
— **V Hrušico** se je odpeljalo
včeraj 36 hrvatskih delavcev.
— **Zdravniški tarif za**
mesto Ljubljana. V današnji
številki našega lista priobčujemo ta-
rif za zdravniška opravila v Ljub-
ljani, ki ga je sklenilo »Društvo
zdravnikov na Kranjskem.«
* **Najnovejše novice.** —
Nezadovoljni katoličani v
Dalmaciji. V Podgori pri Makar-
ski je škof vailil prebivalstvu nelju-
bega župnika. Ker škof Nakic niti

ni hotel sprejeti deputacije, ki se mu
je prišla vsled tega pritožiti, noče
nihče več iti v cerkev. Cela žup-
nija hoče prestopiti v pravoslavlje.
Še bolj pa je Podgorce razburilo,
ker je škof iz maščevanja odtegnil
vsem soseniščnikom iz njihove žup-
nije dotedanje ustanove, a okrajno
glavarstvo je dalo škofu orožniško
asistenco na razpolago. Tudi iz Su-
kozana pri Zadru je poslalo 200 ver-
nikov škofu zadrskemu pismeno iz-
javo, da izstopijo iz katoliške cerkve,
ako se ne odstani neljubi jim žup-
nik. Potemtakem novo Rimanje na
dveh krajih.
— **Nadvojvoda** in hči du-
najskega restavraterja [Mitz]
kota. Kar smo včeraj o tej zadevi
poročali, se naslanja na novice v
»Zeit« in v graški »Tagespost«.
— **Poneverjenje** v dija-
škem društvu. V dunajskem dru-
štvu za podpiranje bolnih dijakov,
kateremu društvu predseduje dvorni
svetnik L. u. w. g. je poneveril tajnik
Schmöllebock 40.000 K, tako da
je društvo brez denarja.
— **Umor na cesti.** V Brun-
šviku je zdravnik dr. Beckmann
na cesti ustrelil bančnega ravnatelja
Scheiberja.
— **Nerednosti pri itali-**
janski vojni mornarici. Trije
višji mornarični častniki so odstav-
ljeni, med njimi tudi podadmiral Gon-
zoles v Benetkah.
— **Velike poplave** imajo v
južni Angliji. Vse nizke hiše
so pod vodo, mnogo jih je že poru-
šenih.
— **Run na Ciril-Meto-**
dovo hranilnico v Brnu je
tudi včeraj popeljal, vendar se je
moralo zopet izplačati 100.000 K.
— **Ena kongregacija** manj.
Papež je odredil, da se kongregacija
za opustke in relikvije spoji s kon-
gregacijo ritov.
— **Škodljiva moda.** Kakor znano
so letos pri ženskah modi kožuh iz
krtovih kož. Na ta način grozi tej
koristni živalici pogin. Češka deželna
vlada je bila prva, ki je izdala pre-
poved proti pobijanju krtov.
* **Prenočišče za 10.000**
ljudi. Mestni zastop v Moskvi je
sklenil, da zgradi na mestne stroške
celo kolonijo poslopij za brezplačna
prenočišča revnim. Prostora bo imelo
v poslopjih 10.000 oseb. Stroški so
proračunjeni na 9 milijonov kron.

London 5. februarja. Da-
našnji listi sodijo skrajno pe-
simistično o položaju v Aziji.
Najvažnejše med današnjimi po-
ročili je tisto, ki naznanja, da so
Rusi v Port Arturju vkrcali
6000 mož, ki so se odpe-
ljali v Korejo in pojdejo v
glavno mesto Soeul.

Gospodarstvo.
Kriza v trgovini s pavlo.
Velikim ameriškim spekulantom
ne zadostujejo več raznovrstni trusti,
kakor železninski in parobrodni trust;
zato so se v zadnjem času polastili tudi
pavole ter hočejo to, zlasti za revnejše
sloje vseh dežel velevalno blago po-
rabiti v svoje spekulacijske svrhe v be-
sede najslabšem pomenu in sicer s tem,
da so deloma dejansko kupili veliko
množino ameriške produkcije — pro-
dukcija drugega izvora se ne more
skoro upoštevati niti kvalitativno niti
kvantitativno — zlasti pa da se jim je
posrečilo povišati cene v taki meri, da
so postali neomejeni gospodarji vse sve-
tovne trgovine s pavlo. Cena surove
bombaževine, ki je znašala 15. listopada
1902 v New-Yorku še 8 1/2 centa za
funt in je odgovarjala dejanski vred-
nosti, se je tekom enega leta zvišala
za 3 cente in danes se notira cena s
16 1/4 cent. za funt, da se je torej v
14 mesecih podražila skoro za 100 od-
stotkov, dasi ste izkazali zadnji dve
žetvi povprečno produkcijo 10 do 12
milijonov zavojev, toraj bili vsekakor
»dobri«.
Umljivo je, da ta neverjetno visoka
cena surovine močno vpliva tudi na
ceno pavolnatih fabrikatov in ker bo
zaloga na bombaževini, katero so si
nabavili tovarnarji, po prejšnjih, razme-
roma nizkih cenah, skoro pošla, je ne-
izogibno, da se bodo cene tovarniških
izdelkov znova povišale, ki morajo biti
več ali manj v zvezi z današnjimi iz-
vanredno visokimi cenami surovega
materijala.
Trgovinski trg s pavolnatimi fa-
brikati je silno valujoč in vsaki dan
nam donese znatno višje cene, zlasti
kar se tiče perila, domestic in shirting-
blaga.
Da bi se po možnosti preprečilo
nadaljno naraščanje pavolne cene, so
sklenili angleški in nemški tovarnarji,
katerim se bodo v kratkem pridružili
najbrže tudi avstrijski, da bodo svojo
fabrikacijo omejili, katero sredstvo bo
ostalo brezvpešno dotle, dokler se
bode ameriškim velikim spekulanta-
tom poljubilo vlagati svoje milijone v
pavlo. Ker se pa ni nadejati, da bi
to skoro opustili in si izvolili drugo
stroko v svoje spekulacijske svrhe, ni
mislimi, da bi cene pavole v doglednem
času padle, vsled česar še lahko v
kratkem nastanejo iz te krize še sla-
bejše posledice.

— **Mestna hranilnica v**
Novem mestu. V mesecu janu-
varju 1904 je 368 strank vložilo
113.106 K 36 h, 278 strank vzdignilo
78.148 K 28 h, torej več vložilo
34.958 K 08 h, 11 strankam se je izpla-
čalo hipoteknih posojil 42.700 K, 102
menici sta se eskomptovali za 38.857 K,
stanje vlog 2.664.642 K 30 h, denarni
promet 406.341 K 26 h. Vseh strank
bilo je 1048.

Meteorološko poročilo.
Vidna nad morjem 2089. Srednji vršni tlak 750-0 mm.

Febr.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo
4	9. zv.	730.6	11.5	sr. jzhod	oblačno
5	7. zj.	727.4	8.2	sr. svzhod	oblačno
	3. pop.	723.7	10.1	sl. sever	oblačno

Srednja včerajšnja temperatura: 11.8°
normale: -1.3°. Mokrina v 24 urah: 0.0 mm.

Južno sadje
pomaranče, limone, mandarini, smo-
kve (fige) v venci itd. se pošilja po
najnižjih cenah na debelo in na drobno.
Cenik pošiljamo na zahtevo zastoj.

Henrik Hübel & Co.
TRST. 120-8

Restavracija „Narodni dom“
Usaki petek
morske ribe
Sprejemajo se tudi naro-
čila na obed.
(Tudi za 2. uro popoldne)
Za obilen obisk se priporoča
87-24 **Ivan Kenda.**

Mednarodna panorama.
v Ljubljani — Pogačarjev trg.
Fotoplastični umetni zavod
I. vrste.

V soboto, 6. februarja 1904
zadnji dan razstave:

**Slikovita francoska
riviera.**

**Od nedelje, 7. februarja 1904
do sobote, 13. februarja 1904:**

Potovanje po Savojskem
z veleinteresantnim izletom na
Montblanc.

Znanje je moč!

Zato se vsakdo vprašaj: Kaj vem o
svetu in njega znamenitostih? Znanje
postani vsega ljudstva svojina; nobene
skrivnosti ne bodi več v prirodi.
Savojske slikovite Alpe z velezanimivimi
scenerijami ob Montblancu so razdeljene
na 8 raznih serij.

Serijs 40 vin. Otroci 20 vin.
6 serij 2 K. 10 serij 3 K.

Za šole in društva znižana vstopnina.

Vsak dan — tudi ob nedeljah in
praznikih — odprto od 9. do 12.
ure dopoldne in od 2. do 9. ure
popoldne.

Z odličnim spoštovanjem

353 **ravnateljstvo.**

Nezika German.

341-2

Z odličnim spoštovanjem se priporoča

Postreženo bo z dobro jedjo in pijačo.

Vstopnina 10 vin.

Začetek ob 7. uri zvečer.

tudi druge zabave

Switrala bode tamburška godba ter bodo

na Osojah (Sonnenwunden).

gostilni na gradu

v soboto, 6. februarja

katera se vrši

plastični izdelki

vabilo

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Angeljnovi milo
Marzeljsko (belo) milo.

— znamko

972-70

**Lepo
stanovanje**

na vogalu Kongresnega trga in
Vegovih ulic, v II. nadstropju, ob-
stoječe iz 5 sob in 2 sob za služinčad,
se odda takoj ali pa 208-5

za majev termin t. l.

Povpraša se pri hišniku v isti hiši.

Poskusite

pristni
rastlinski
liker

„Florian“

Po okusu in zdrav-
nem učinku prvak
likerjev.

Ogreva in oživilja telo,
Budil tek in prebavo,
Daje dobro spanje.

Lastnik:

5-28

EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.

Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno.

Havra v New-York

samo 6 dni

vozijo zanesljivo najhitrejši brzoparniki
„Francoske prekomorske družbe“.

— Edina —

direktna in najkrajša črta.

Veljavne vozne liste in brezplačna po-
jasnjenja daje edino 236-2

oblastveno potrjena potovalna pisarna

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Št. 4201.

Razglas.

352-1

V smislu §. 15 občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto Ljub-
ljano (zakon z dne 5. avgusta 1871. št. 22 dež. zak.) naznanja se javno, da so
**imeniki volilnih upravičencev za letošnje do-
polnilne volitve v občinski svet**

sestavljani in da se smejo od sobote, dne 6. t. m., skozi 14 dni
v pisarni magistratnega predsedstvenega tajnika (Mestni trg št. 27, II. nadstropje,
soba št. 5) ob uradnih urah pregledovati in proti njim vlagati ugovori.

O pravočasno vloženi ugovori bo razsojal občinski svet.

Mestni magistrat ljubljanski

dne 3. februarja 1904.

Važno za krojače!

Jägerndorfski sukneni izdelki

v največji izbiri — čuda poceni

blago za hlače

328-2

zelo lepi moderni predmeti

pošilja po zelo nizki ceni

Rudolf Foukal v Jägerndorf-u.

Pri naročitvi zbirk naj se navede, se li želi vzorce v knjigi ali
na kartonu.

Vzorec franco.

Vzorec franco.

Spretnega

pomočnika

za civilno in vojaško delo sprejme
tako

323-2

Jos. Rojina

krojaški mojster v Ljubljani.

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznvrstnejših kombina-
cijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica. Zlasti
je ugodno zavarovanje na doživetje
in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let
pravico do dividende.

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vsakezi slovensko-narodno upravo.
Vsa poljska daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši
v Gospodskih ulicah števil. 12.

Zavaruje poslopja in premoženje proti
požarnim škodam po najnižjih cenah.
Škode cenjuje takoj in naklantanje.
Uživa najboljši sloves, koder posluje

Dovoljuje iz čistega dobička izdatke
podpore v narodne in obecnokoristne
namene.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

sta najbolj koristni **štedilni mili**
za hišno rabo!

Dobivate ju po špecerijških prodajnicah.

Tovarna mila
Pavel Seemann
Ljubljana.

Št. 772.

RAZGLAS.

Pri občnem zboru prve dolenjske posojilnice, registrirane z neomejenim poroštvom v Metliki,
dne 25. januarja 1904 se je računski sklep z bilanco za osemindvajseto gospodarsko leto 1903 sledeče potrdil:

A. BILANCA

Št.	Imetje	K	h	Št.	Dolgovi	K	h
1	Gotovina konec l. 1903	81397	78	1	595 deležev po 36 kron	21420	—
2	Vrednost dveh sredstev	56	—	2	Rezervni sklad	90700	—
3	Vrednost v državnih papirjih in naložen denar	49376	83	3	Hranilne vloge	1699436	19
4	Posojila na posestva po 5 1/2 %	348032	92	4	Za leto 1904 sprejete obresti	8903	61
5	Posojila na posestva po 5 1/2 %	1038615	60	5	Čisti dobiček	8926	—
6	Posojila na menjice po 5 1/2 %	86988	46				
7	Posojila na menjice po 5 1/2 %	134452	33				
8	Zaostale obresti	16084	88				
9	Vrednost zemljišč v Črnomlju	9600	—				
10	Vrednost hiše št. 18 v Metliki	18000	—				
11	Vrednost graščine v Metliki	50000	—				
12	Inventar	300	—				
	Skupaj	1828684	80		Skupaj	1828684	80

B. DENARNI PROMET.

Št.	Dohodki.	K	h	Št.	Izdatki.	K	h
1	Gotovina konec leta 1902	12885	92	1	Nazaj plačani deleži	612	—
2	Vplačani deleži	648	—	2	Nazaj plačane hranilne vloge	616379	78
3	Vpisnina	1	—	3	Nazaj plačane obresti	5858	13
4	Hranilne vloge	864022	31	4	Dovoljena posojila	1000036	70
5	Nazaj plačana posojila	755213	88	5	Razni izdatki	2195	01
6	Vplačane obresti	82669	57	6	Upravni stroški	4892	38
7	Razni dohodki	6028	70	7	Popravek posloplja	878	58
	Skupaj	1721469	36	8	Za dobrodelne namene	888	40
				9	Razni davki	6090	60
				10	Dobička društvenikom	2450	—
				11	Gotovine konec leta 1903.	81397	78
					Skupaj	1721469	36

V tekočem letu je bil promet ta-le:

Vseh dohodkov je bilo 1721469 K 36 vin.

Vseh izdatkov pa 1721469 „ 36 „

Torej skupni denarni promet 3442938 K 72 vin.

Zadruga obstajala je konec leta 1903 iz 349 društvnikov, izstopilo jih je 5 (pet) in pristopilo jih je 7 (sedem).
Društvenih deležev je bilo konec leta 1903 595, nazaj plačanih je bilo 16 (šestnajst) in vplačanih 17 (sedemnajst).

To se p. n. gg. društvnikom objavi z dostavkom, da je računski sklep in bilanca v občinski pisarni v Metliki od
danes naprej pa do 15. februarja t. l. vsakomur na vpogled.

Ravnateljstvo I. dolenjske posojilnice v Metliki

dne 25. januarja 1904.

Otmarm Sturm l. r.,
blagajnik.

Leop. Gangl l. r.,
ravnatelj.

Anton Rajmerl l. r.,
kontrolor.

Leopold Fleischman l. r.,
odbornik.

Franc Jutraš l. r.,
odbornik.

314-2

Društvo zdravnikov na Kranjskem

je sklenilo naslednji

tarif za zdravniška opravila v Ljubljani:

1. Vsak obisk k bolniku v hišo najmanj K 3.—.

Vsako klicanje zdravnika, kakor hitro se je ta klicu odzval, se mora
plačati kot izvršen obisk.

Ako se zdravi več članov ene obitelji obenem, zaračuna se obisk pri-
merno višje.

**2. Navadna ordinacija v zdravnikovem stanovanju ob
naznanjeni ordinacijski uri najmanj K 2.—.**

Ordinacije ob drugem času se zaračunajo primerno višje.

3. Zdravniški konzilij najmanj K 10.—

in sicer tako za ordinarija kakor tudi za konzilijarija.

**4. Za vsake v bolnikovem interesu porabljene 1/2 ure, pri
čemur se šteje začete 1/4 ure za polno najmanj K 3.—.**

**5. Cas od 8. ure zvečer do 8. ure zjutraj je nočni čas
in se zaračuna za v tem času zahtevana opravila
dvojni tarif.**

Določitev honorarja za operacije vseh vrst se prepušča dotičnemu
zdravniku.

V Ljubljani, meseca januarja 1904.

347